

вѣдемъ Бѣъ, ѿ ѿни ще ми вѣдатъ люде.

17 Заради това ѿзакъте ѿ средѣ та ѿмъ, ѿ ѿдѣлѣтесе, говори Гдѣ : ѿ не прикоснѣвайте се до нечистотѣ та ѿмъ : ѿ азъ ще да вы прѣимемъ :

18 И ще ви вѣдемъ ѿтецъ, ѿ вѣе ще ми вѣдете сынове ѿ дщери, говори Гдѣ Вседержитель.

ГЛАВА 3ѣ

ПОНЕЖЕ ѿмаме прочее такѣва ѿвѣщанѣа, ѿ возлюбленнѣи, да се ѿчѣистиме ѿ сѣкакво ѿскверненѣе тѣлесно ѿ дшѣвно, ѿ да совершѣваме свѣтостъ тѣ со страхъ Бжѣй.

2 Прѣимѣте ны : нѣе не сме сотворѣли ѿбѣда никомъ, не смѣ развратѣли никого, ѿ никогъ не смѣ зѣли съ лѣкомство.

3 Не говоримъ (ви) това за ѿсвѣденѣе : зашто по напредъ рѣкохъ че сте въ сердца та наши такѣ, што (азъ самъ готѣвъ) да ѿмремъ съ васъ ѿ да живѣемъ.

4 Голѣмо дерзновѣнѣе ѿмамъ въ васъ, многъ се хвалѣмъ съ васъ : пжленъ самъ съ ѿтѣшенѣе, призовѣленъ самъ ѿ радость ѿ сѣкож скорѣе наша.

5 Зашто, като дойдѣхме въ Македонѣа, никое ѿпокоѣнѣе не намерѣи наше то

тѣло. Но во всѣчко скорѣиме : ѿ вжнъ ны (ѿскорѣлѣватъ) краѣи, ѿ ѿ внѣтре страхове :

6 Но Бѣъ, който ѿтѣшѣава смиреннѣе те, ѿтѣшѣи ѿ насъ съ пришѣствѣе то Тѣтово :

7 И нѣе самъ съ пришѣствѣе то мѣ, но ѿ съ ѿтѣшенѣе то, съ коѣто се ѿ ѿтѣшилъ ѿ васъ, като ни приказѣ голѣмо то вѣше желанѣе, вѣше то плаканѣе, вѣша та рѣвностъ (коѣто ѿмате) за мѣне, што ѿѣще поѣече се возрадовѣхъ.

8 Зашто, ако ѿ да вы ѿскорѣихъ съ писмѣ то ми, не раскѣювамсе, ако ѿ да се раскѣювахъ (пѣрво) : зашто глѣдамъ, че ѿнова писмѣ, ако ѿ за малѣ време, (ѿбѣче) вы ѿскорѣи.

9 Сегѣ се радѣвамъ, нѣе зашто се ѿскорѣихте, но зашто се ѿскорѣихте за да се покѣете : понеже се ѿскорѣихте по Бѣа, што неimate ѿ насъ никакѣвъ вѣдъ.

10 Зашто скорѣе тѣ (коѣто бѣва) за Бѣа, производѣ (такѣва) покѣанѣе, коѣто вѣди кѣ спасѣнѣе то, ѿ за коѣто се никѣи никѣга не раскѣюва : ѿ скорѣе тѣ за тѣмъ мѣръ производѣ смѣрть.

11 Зашто, ѣто това само то, што се ѿскорѣихте по Бѣа, колко ѿсѣрдѣе произвѣде въ васъ ! Какѣ ѿзвинѣнѣе ! какѣ негодованѣе (на вѣхъ